

at Arbeidet kunde blive delt. Nu er enhver Plantageeier tillige Fabrikant, men den Mølle, det Sukkerfogeri, enhver Plantageeier har, er i den Grad ufuldkommen, at der, i Stedet for at skulle leveres 90 pCt. Sukkersaft, kun leveres 50 pCt., der bliver kun $4\frac{1}{2}$ Pd. Sukker af 100 Pd. Rør, medens der paa de omliggende Der af samme Kvantum Rør leveres 7—9 Pd. Sukker. Dette kommer af, at de paa St. Croix brænde deres Sukker i Stedet for at koge det, Saften er ikke ude af Røret, og deraf følger da naturligen, at de brænde en Del Saft med, idet de bruge den tilbageværende Del til Indsprøjtning. Ikke alene er Produktionen lille, men Produktet er tillige daarligt, i alt Fald daarligere end de omkringliggende Der, og der betales derfor i Reglen $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$ mindre derfor. At Den under disse Omstændigheder maa gaa sin Undergang imøde, derom kan ikke tvivles; men hvad der kan tvivles om, og hvad jeg nu tvivler om, er, at den foreslaaede Foranstaltning vil hjælpe, og om overhovedet Hjælp er mulig. Naar man læser Beretningerne derovre fra — og deriblandt er der en Beretning af Cand. polyt. Wagemann, som jeg anser for at være særdeles god, da Alt bærer Vidnesbyrd om, at han med stor Sandhedskjærlighed har berettet Forholdene saaledes, som de virkelig ere — naar man læser disse Beretninger, saa maa man tvivle om, hvorvidt disse forhenværende Forvaltere, som nu ere Plantagerne, egentlig ere skikkede til med den Arbejderbefolkning, som der er, at bringe Den noget Fremskridt imøde, hvad der end gjøres. Jeg veed meget godt, at det er et Interessentskab, som skal gjøre det; men det forekommer mig tvivlsomt, at en saadan fremmed Plantning kan komme til at gro, naar ingen naturlig Betingelse er til Stede derfor derovre. For mig staar det saaledes, at St. Croix er i samme Stilling som en Mand, der har en Bedrift, men hvis Bedrift ingenlunde vil gaa, hvorfor han da forsøger det ene Experiment efter det andet, indtil det Hele ligger. Hvorvidt der vil blive udsørt mere end blot saadan at experimentere, derom skal jeg ikke nu udtale nogen aldeles afgjort Mening; men jeg tror i alt Fald ikke at have feilet i, at Grundene til Dens flette Tilstand ere de anførte, idet nemlig Befolkningen — som forøvrigt faar Alltest for, at den har den gode Egenkab, at den er meget arbejdsom, ligesom Negerne gjøre deres Arbejde over Forventning godt, efter som Forholdene ere — er den ene Aarsag, Driiftsmaaden og Rogiererne den næste, foruden naturligvis den dyre Administration, og hvad dermed staar i Forbindelse. — For Diebliftet skal jeg ikke udtale mig videre

Finantsministeren (Strup): Jeg tror, at det ærede Medlem, som nu satte sig, har fuldkommen Ret i, at der er flere samvirkende Grunde til, at Sukkerproduktionen paa St. Croix og derved ogsaa Landets Bestand er gaaet sørgelig til-

bage. Naar det ærede Medlem nærer nogen Tvivl om, hvorvidt de Foranstaltninger, som søges kaldte til Live gennem dette Forslag, skulle være tilstrækkelige til at frelse Den, kan jeg for mit Vedkommende kun sige, at nogen absolut Garanti derfor kan jeg selvfølgelig ikke paatage mig; men jeg vil tilføje, at jeg dels har forelagt Alt, hvad jeg veed der kan tjene til Belysning af dette Spørgsmaal, i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger, og dels selvfølgelig skal forelægge, hvad der mulig endnu maatte ønskes, for det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat til yderligere Undersøgelse af dette Spørgsmaal. Et maa jeg dog allerede nu tillade mig at gjøre opmærksom paa, og det er, at Tilveiebringelsen af et saakaldt fælles Sukkerfogeri ikke alene har Betydning derved, at der af det samme Kvantum Rør vil tilveiebringes et større Kvantum Sukker, og at dette vil være af større Værdi, men det vil ogsaa have Betydning ved at frigjøre en betydelig Del af den Arbejdskraft, som nu anvendes — jeg kunde fristes til at sige spildes — paa det store Antal af smaa og flet arbejdende Sukkermøller. Denne Arbejdskraft vil netop frigjøres paa en Tid, da det er mest nødvendigt at have den til Raadighed paa et andet Sted, det vil sige ude i Marken. Det er nemlig en stor Ulempe, som følger med det nuværende System, at Arbejderne paa Plantagerne samles paa een og samme Tid, saavel det Arbejde, der fordres i Marken, som det, der udfordres i Møllerne. — Jeg haaber, at Forslaget vil blive undergivet en omhyggelig Undersøgelse og en velvillig Bedømmelse, og jeg kan ikke andet end takke det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) for, at han allerede nu paa Forhaand betegne Lovforslaget som klart i sin Affattelse. Ved Siden deraf gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at Forslaget afveg ikke saa lidt fra det ifjor forelagte, og dert har han fuldstændig Ret. Det afviger endog mere deraf, end det ærede Medlem gjorde opmærksom paa; der er andre og ikke ubetydelige Afvigelser foruden dem, han nævnte; men jeg haaber, at disse Afvigelser ikke skulle være til nogen Skade for Lovforslagets Fremme. Der som Udvalget ifjor havde afgivet sin Betænkning, vilde den, selv om Sagen ikke da var bleven endelig ført igennem, kunne have afgivet en ikke ubetydelig Veiledning for Finantsministeren til Affattelsen af hans Forslag, hvorhos en saadan Udvalgsbetænkning vilde have haft en ikke ringe Betydning lige overfor selve de i Forslaget i og for sig interesserede Beboere i Vestindien. Ærede Medlemmer maa være forvisede om, at det ikke har været heldigt, at denne Sag har henstaaet svævende saa længe, og jeg tror, at det i dette Tilfælde, som overalt i lignende, er utvovlsomt, at man er langt bedre tjent med at faae sin Dom strax, end at holdes i Usikkerhed i længere Tid. Jeg tror, at det, at denne Sag saa længe har henstaaet uaf-